

Verwarring

Argyle

Toen ik het nieuws hoorde, sloeg het in als een bom. Ik wist niet wat ik moest antwoorden op dat moment. De wandeling door het heidegebied, waar ik normaal van geniet, ging als een roes voorbij. Ik zei niets, want ik wist niet wat ik kon zeggen. In alle scenario's in mijn leven, had ik dit nooit verwacht. Ik ben een aantal keer verhuisd voor vrouwen. Nu heb ik eindelijk mijn plek gevonden. Moet ik wederom alles opgeven voor een vrouw die ik nauwelijks ken?

Cadi begreep gelukkig dat ik tijd nodig had, dus ze ging eerder naar huis dat weekend.

Op die zondagmiddag zit ik voornamelijk op de bank voor me uit te staren. Ik probeer wat te klussen in de garage, maar ik raak steeds in de war bij wat ik aan het doen ben en ik laat regelmatig gereedschap vallen. Het avondeten smaakt me niet en bij de film dwaal ik steeds af. 's Avonds lukt het niet om in slaap te vallen. Het nieuws over een kind cirkelt de hele tijd door mijn hoofd. Ik maak me zorgen hoe ik mijn tijd en energie moet verdelen: mijn vaste baan die me veel inspanning kost, de antiekwinkel die zoveel van me vraagt, mijn boot, een nieuwe relatie. Ik ken Cadi pas drie maanden. Het is vooral een fase geweest met afspraakjes en leuke weekenden. Laat staan dat daar nog een kind bij komt waarvoor ik moet zorgen. Of ik daar wel geschikt voor ben, weet ik eerlijk gezegd

niet. Het lijkt me ingewikkeld, zeker op afstand.

De afstand maakt het niet makkelijker, want we kunnen toch niet zomaar gaan samenwonen? Ik merk dat ik vooral tijd nodig heb om te wennen aan deze situatie, om te overzien wat er in mijn leven past. Een directe vaderrol had ik nooit voorzien. Tijdens mijn eerdere relaties woonde ik voornamelijk bij mijn vriendinnen en reed het hele land door. Ik had banen waarin ik twee weken werkte en dan twee weken vrij was. Dit wil ik niet meer: een afstand tussen twee levens én dat ik de persoon ben die me moet aanpassen. Ik heb een eigen huis gekocht, om zo zeker te zijn van een eigen plek. Ik kan niet zomaar bij haar intrekken en alles opgeven.

Ik weet niet wat er precies van me verwacht wordt, daarvoor was ons gesprek te kort. Voorlopig probeer ik het even los te laten, het is zo complex. Het is gewoon te veel. Daarnaast is onze relatie nog pril. Ik heb een aantal lange relaties gehad en hierdoor weet ik dat het kan eindigen in niets. Dat ik alles kwijtraak, een vriendenkring, een huis en een gebroken hart. Ik wil me graag overgeven aan een nieuwe liefde, op een realistische manier. Het is beter om rustig aan te doen, zoals het ontmoeten van haar familie en vrienden of om een nieuwe liefde voor te stellen aan mijn familie. Ik kan me niet geheel binden, om dan weer alles te verliezen. Ik ben bang dat alles eindig is.

Met Cadi voelt het goed en we zijn verliefd. Wat gaat er gebeuren als de verliefdheid stopt? Verval ik dan in dezelfde cyclus zoals met die andere vrouwen? Ik ga me